

Krijimi i njeriut dhe mishërimi i Krishtit

Krijimi i njeriut dhe mishërimi i Krishtit

Çfarë imazhi dhe ngjashmëria që u dha Adamit? Imazhi dhe shëmbëllimi i Perëndisë së pakalbshëm që banon në dritë të paafrueshme që Pali referuar Timoteut?

Lindja e njeriut të parë e ka një përdorur gjerësisht në trillime shkencore përbërës: kohë.

Perëndia tha: “Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne; dhe sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi rrëshqanorët që zvarriten mbi tokë. Kështu Perëndia krijoi njeriun simbas shëmbëlltyrës së tij; shëmbëllimi i Perëndisë, ai krijoi atë; mashkull dhe femër ai krijoi ata “(Zan 1:26-27).

Prandaj ne duhet të pyesim: cila image dhe ngjashmëria që u dha Adamit? Perëndia i dha Adamit imazhin shprehin dhe ngjashmërinë e Perëndisë së pakalbshëm që banon në dritë të paafrueshme që Pali referuar Timoteut “Ai që ka, ai i vetmi e ka pavdekësinë dhe rri në dritë të paafrueshme; Cilin askush nuk e ka parë ose mund të shihni: atij i qoftë nderi dhe pushteti i përjetshëm Amen “(1 Timoteu 6:16) .; “Tani po e përjetshme, të pavdekshmit, të padukshmit, të vetmit Perëndi të ditur mbretit, të jetë nder dhe lavdi në shekuj të shekujve. Amen “(1 Tim 1:17).

A Jo!

Imazhi që i është dhënë njeriut të parë nuk ishte imazhi shumë i Perëndisë së pakalbshëm dhe të padukshme, para se ajo është dhënë Adamit imazhin e Krishtit që duhet të vijë në botë. Krishti erdhi në botë për të burrave në plotësinë e kohës, dhe ajo ishte e kuqe me të njëjtën shëmbëllim që i është dhënë njeriut kur ai krijoi Ademin (Gal 4: 4).

Apostulli Pali për të interpretuar Zanafilla 1, vargu 26, vënë në këtë mënyrë: [“Megjithatë mbretëroi vdekja nga Adami deri te Moisiu edhe mbi ata që nuk kishin mëkatuar me një ngjashme nga ajo e shkeljes së Adamit, që është figura e atij që duhej të vijë”](#) (Rom 5:14).

Ai që duhet të vijë, apo se e manifestimit të tij është Jezus Krishti, vetëmlinduri Bir që në fillim ishte në gjirin e Atit dhe erdha në botë në plotësinë e kohës zbulojë Atin ndaj burrave. Është besimi që iu shpall (Gal 3:23).

Adami u krijua në imazhin e atij që do të vinte, dhe nuk donte Perëndinë që banon në dritë të paafrueshme, sepse shëmbëllimi i Perëndisë është dhënë vetëm për njerëzit që rishfaqen me Krishtin nga të vdekurit [“Sa për mua, ja fytyrën tënde në drejtësi, unë do të jetë i kënaqur kur të zgjohem në ngjasim tuaj”](#) (Psalmi 17:15); [“Kështu Perëndia krijoi njeriun në imazhin e tij”](#) (Gal 1:27).

Për Jezusin, i vetëmlinduri Bir i Perëndisë erdhi në botë ishte e nevojshme që njeriu natyror, Adami i parë ishte krijuar (2 Sam 07:14; 1 Kor 15:45). Krishti duhej të ishte një pjestar i gjakut dhe mishit të Adamit të parë se në të gjitha gjërat ishte e ngjashme me meshkujt (Heb 02:14, 17), kështu që kur u krijua Adami, u dha atij imazhin e Krishtit i cili duhet të vijëbota, dhe jo imazhi i Krishtit të lavdëruar.

Perëndia është Frymë, nga Ana e tij, Adami i parë u krijua një shpirt të gjallë, me Trupin Kafshëve dhe tokë, kështu që Adami nuk kishte në Eden ngjashmërinë e Perëndisë së padukshëm.

Çfarë Adam mori Perëndinë në Eden ishte imazhi i atij që do të bëhej më i ulët se Perëndia, Krishti Jezus njeri (Hebrenjve 2: 7). Dhurata e Perëndisë janë të pakthyeshme, kështu që në qoftë se Perëndia i kishte dhënë Adamit në ngjashmërinë e Tij do të ishte e pamundur që i dhuron Adam natyrën dhënë atij. Nuk do të jetë si Adami nxjerrë veten nga natyra e vet, si engjëjt që nuk ra desvencilharam e natyrës së tij (Rom 11:29).

Si një njeri, Jezusi ishte në gjithë pjesëmarrësit e gjërave të njëjta burrave: mish, të gjakut dhe që i nënshtrohen të njëjtave gjyqet, por ishte pa mëkat (Hebrenjve 4:15).

Jezusi ishte lindur nga Fryma e Shenjtë në barkun e Marisë, të ndryshme nga pjesa tjetër e njerëzimit, i cili është në mëkat, sepse ata armiqësohet me Perëndinë në bark të nënës: “Unë u braktisa te ti qysh nga lindja ime; ti je Perëndia im qysh nga barku i nënës sime” (Ps 22:10); “Nëse pabesët-prishur që në barkun e nënës: ato të devijojë nga lindja gënjeshtarë” (Psalmi 58: 3).

Kur Perëndia tha: “Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne” (Zanafilla 1:26), filloi procesin e marrjes njeri si ai, por ky njeri ngjashmëri arrin vetëm kur ai beson në Krishtin, sepse besimtarët do të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Krishtit “Për ata që e njohur që më parë ai edhe i ka paracaktuar që të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Birit të tij, në mënyrë që ai të jetë i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve” (Romakëve 8:29).

Kjo është për shkak të ngjashmërisë që do të jepet për njerëzit që tha Jezusi, “Im Atë vepron deri më tash, e edhe unë veproj” (Gjoni 05:17), ndonëse Perëndia u çlodh nga gjithë punën e tij në ditën e shtatë (Zanafilla 2: 3).

Dhe Perëndia u çlodh ditën e shtatë në lidhje me punimet e kësaj ndërtese, por në lidhje me mallrat e ardhshme, që është, krijesë e re që nuk është e kësaj bote, ky krijim, Ati dhe Biri vazhdojë të punojë “Por Krishti erdhi, kryeprift i

gjërave të mira, nga një tabernakull më të madh e më të përkryer, nuk e bërë me duar, që është, nuk i këtij objekti “(Heb 09:11); “Dhe kjo fjalë, edhe një herë, signifieth largimin nga ato gjëra, si të bëra gjëra në mënyrë që pronat mbeten” (Hebrenjve 12:27).

Kjo është arsyeja pse profeti Isaia paratha: “Sepse ja, unë krijoj qiej të rinj dhe një tokë të re, dhe nuk do të ketë kujtim nga gjërat e kaluara, dhe as të vijnë në mendje” (Isaia 65:17; Isaia 66:22; Zbulesa 21: 1), dhe ne duhet të presim, “Por ne, sipas premtimit të tij, presim qiej të rinj dhe toka të re, në të cilët banon drejtësia” (2 Pjetri 3:13).

Ajo është me anë të Kishës se Zoti krijon njeriun në ngjasim Tij. Madhëruar Jezusi është imazhi shprehur e Perëndisë së padukshëm (Heb 1: 3), dhe ata që besojnë janë të krijuara përsëri si ai, ashtu si Perëndia “Shumë të dashur, tani jemi bij të Perëndisë, dhe kjo nuk i duket ende çfarë ne do të të jetë: por ne e dimë se kur ai të shfaqet, ne të jemi si ai, pasi ne do ta shohim se si është ai “(1 Gjonit 3: 2) ..

Në mënyrë të ngjashme, ne nuk mund të shohim se të gjitha gjërat janë nënshtuar Krishtit, kështu që ajo nuk është e qartë se si ne jemi që të jetë, një gjë është e sigurt, ashtu sikurse mbartëm shëmbëllimin e kafshëve dhe të tokës, ne do të sjellë imazhin e shprehur e shpirtëror, Shembulli i Jezusit përlëvduar Krishtin (Hebrenjve 2: 8; 2 Kor 15:48 -49).

Ashtu si ata që besojnë në Krishtin janë të varrosur në trajtën e vdekjes së tij, kur ata rishfaqen një krijesë të re, Duke pritur që do të veshë mosprishjen, si tabernakulli tokësor ende e thyen (2 Korintasve 5: 1 -4).

Por kur prishet është i veshur në shtëpi e cila është nga qielli, ne do të jetë si të përlëvduar Krishtin, dhe të Krishtit, i parëlinduri i shumë vëllezërve kanë Perëndinë si Ai “Kush të qenë shkëlqimi i lavdisë së tij, dhe shpreh imazhin e personit të tij, dhe të mbajtur të gjitha me fjalën

e fuqisë së tij, kur ai e kishte nga vetë pastrimin nga mëkatet tona, u ul në të djathtën e Madhërisë në vendet e larta “(Hebrenjve 1: 3).

Për të sjellë shumë fëmijë në lavdinë e Perëndisë ishte e nevojshme që fjala e Perëndisë erdhi në botën e meshkujve pjesëmarrës të gjitha gjërave të krijimit të Tij (Heb 02:10).

Për të kuptuar lidhjen mes lindjes së Krishtit dhe krijimit të Ademit, lexuesi duhet të marrin në konsideratë që Jezusi, Fjala e Perëndisë është e para-ekzistuese. Fjala e Perëndisë është më e madhe se koha e hapësirës, dhe në fillim Fjala do të futet në botë ka krijuar çdo gjë, duke përfshirë edhe njeriun e pluhuri i tokës me duart e tyre dhe i fryu në vrimat e hundës një frymë jete. Ai e bëri Adami imazh që kishte manifestuar kur teofanicamente në Eden.

‘Theofanisë’ është një term teologjik përdoret për të përshkruar manifestimet e Perëndisë në Bibël që ishin të prekshme për shqisat e njeriut.

Perëndia tha: **“Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim”** (Zan 01:26), dhe pastaj Fjala e përjetshme krijuar njeriun simbas shëmbëlltyrës së Tij. Si? Fjala e përjetshme, imazhi shprehin e Perëndisë së padukshëm i cili krijoi të gjitha gjërat, e mori baltën e pluhurit nga toka dhe krijoi njeriun si imazhin që ai vetë do të vijë në botë (Zan 1:27; Ef 3: 9; Hebrenjve 1 : 3 Heb 1:10 -12).

Kjo është arsyeja pse Apostulli Pal tha se Adami ishte imazhi i atij që duhej të vinte, si Shembulli i atij që u ngrit nga të vdekurit është trashëgimia ekskluzive e organit të anëtarëve Krishtit.

Për të profetizojnë për ringjalljen e Jezusit, Mbreti David thekson se njeriu Krishti të jetë i kënaqur kur shëmbëllimi i Perëndisë të ringjallen së vdekuri, ashtu siç ri-zhvillim me Krishtin janë si Ai **“Sa për mua, ja unë fytyrën tënde drejtësi, do të jem i kënaqur kur të zgjohem në ngjashmërinë**

tuaj “(Psalmi 17:15).

Psalmi 8 është mesianik, flet e Krishtit, Fjalës së përjetshme kur futet në botë. Psalmi është një lavdërim për Fjalën e përjetshme cili fitoi një emër që është përmbi çdo emër “Prandaj edhe Perëndia e lartësoi madhërisht dhe i dha një emër që është përmbi çdo emër” (Fil 2: 9; Ps 8: 1).? Jezusi, kur flet për të skribëve dhe e farisenjve tregon se ajeti 2 i Psalmin 8 thënë prej tij “Dhe ata thanë: ” ju dëgjoni çfarë thonë këta Dhe Jezusi u tha atyre: Po, kam nuk keni lexuar kurrë gojën e të vegjëlve dhe të foshnjave ke gjirit përsosur lavdërim? “(Mt 21:16; Lk 00:44; Ps 8: 2).

Psalmi thekson se qiejt, hëna dhe yjet punuar nga duart e Fjalës së Përjetshme, siç tregohet nga shkrimtari drejtuar Hebrenjve: “Dhe, ti, o Zot, në ke fillim krijoi tokën dhe qiejt janë vepër e duarve të tua. Ata do të zhduken, por ti do të mbetesh; Dhe të gjithë ata, të tilla si veshje, rritet e vjetër, dhe t’i mbështjellësh si një mantel, dhe do të ndryshohet. Por ti je po ai, dhe vitet e tua nuk do të mungojë “(Heb 01:10 -12; Ps 102: 25 -27).

Pastaj Psalmi thekson se Fjala e përjetshme u prezantua në botë në një pozitë më të ulët se engjëjt, por edhe në gjendjen e njeriut, Biri i Perëndisë u kurorëzua me nder dhe lavdi Atit, për gjithçka që është krijuar ishte nën sundimin e Krishtit “Çfarë është njeriu, që ta mbash mend, të? dhe biri i njeriut që ti vizitojnë atë? Për pak më e ulët se engjëjt e bëri, dhe me lavdi dhe me nder. Ju e bëri atë që të mbretërojë mbi veprat e duarve të tua; ju vënë çdo gjë nën këmbët e tij: Të gjithë dhentë, qetë, po, dhe kafshët e fushave, shpendët e qiellit dhe peshqit e detit, tërë ato që kalojnë nëpër shtigjet e detit “(Psalmi 8: 4 -8).

Psalmi 8 përputhet me propozimin hyjnore që gjendet në vargun 26 të kapitullit 1 të librit të Zanafillës: “Pastaj Perëndia tha: Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne; dhe sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e

qiellit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi rrëshqanorët që zvarriten mbi dhe “(Zan 01:26).

Në shpjegimin Psalmi 8, shkrimtar për të Hebrenjve tregon se njeriu që “të gjitha gjërat nën këmbët e tij”, thotë Krishtin. Të krishterët në kohën që e panë Jezusin në mish nuk mund të shohin se të gjitha gjërat ishin nënshtuar Krishtit. Prandaj shpjegimi i shkrimtarit drejtuar Hebrenjve: ne nuk shohim ende të gjitha janë nënshtuar Krishtit, megjithatë, ne shohim se Krishti i cili ishte i shëmtuar të ulët se Perëndia kurorëzuar me lavdi dhe me nder si Ati i nënshtrohen të gjitha gjërat atij (Hebrenjve 2: 8 -9).

Për Krishtin janë të gjitha gjërat dhe për atë që është e gjitha nuk është! Ai është ai që mbajtur të gjitha me fjalën e fuqisë së tij, sepse ai ishte bërë trashëgimtar të gjitha gjërave, dhe nëpërmjet tij u bë bota (Heb 1: 2 -3; Hebrenjve 2: 8 -10).